

enkers Pension, og derved er Opmærksomheden henvendt paa Enkepensionsspørgsmaalet. Men man har af Hensyn til de før omtalte Konsekvenser ikke ment at kunne gøre noget Skridt, og skal der nu foretages noget, maa det erindres, at det kun er humane Hensyn, der baade skulle diktere et saadant Skridt, og som kunne motivere det. Men en Forhøjelse af Enkepensionen burde dog, mener jeg, ske paa det nuværende Grundlag, som er dette, at Amtsskolefonden fastsætter og udreder Pensionerne, hvortil Udgifterne derefter paalignes Hartkornet og for en vis Kvotalds Vedkommende Købstæderne, hvorefter Halvdelen af de samlede Udgifter refunderes af Statskassen. Jeg har for øvrigt set, at et Skoleraad forleden Dag selv rejste dette Spørgsmaal, og Skoleraadets Formand maatte erkende Nødvendigheden af nogen Forbedring af Enkepensionerne. Jeg tror, det er den Vej, vi bør gaa, om vi mene at kunne optage dette Spørgsmaal om forbedrede Pensioner for Læreres Enker.

Med Hensyn til det her stillede Forslag har jeg naturligvis den Indvending at gøre, som jeg nys gjorde angaaende Spørgsmaal om Pensioner for Lærere og Lærerinder. Der vil for det første ved at gaa den i Forslaget anviste Vej, at Pensionen beregnes og udbetales efter de sædvanlige Regler gennem Skolefonden med den sædvanlige Fordeling mellem Skolefonden og Statskassen, og at der saa tillægges 40—45 pCt. som direkte Tilskud fra Statskassen, let skabes et Virvar, der gør Sagen adskilligt møjsommeliger end nødvendigt, men, som jeg nævnte før ved Omtalen af de andre Pensioner: Det vilde være urimeligt, om en saadan Forhøjelse kun skulde gælde Pensioner, som alt ere fastsatte, medens en Enke, der bliver Enke nu i Foraaret og derfor faar sin Pension fastsat til Sommer, kun skulde have den sædvanlige Ottendedel af Mandens Indtægt. Det synes mig ganske urimeligt, at en Enke skal nøjes med en Ottendedel i Pension, blot fordi Enkepensionen bliver fastsat efter dette Lovforslags Ikrafttræden. Men dette Spørgsmaal maatte løses paa den Maade, at Skolelærernes Enkepensioner, baade de tidligere og de fremtidige, blive forhøjede paa det samme Grundlag som nu, altsaa skulde udredes af Skolefonden og Halvdelen refunderes af Statskassen.

Der er af et enkelt Medlem af Udvalget, det ærede Medlem for Assens (Berntsen), stillet et Ændringsforslag under Nr. 18 b angaaende Forskolelærerinderne i Købstæderne. Jeg ser helst, at dette For-

slag ikke kommer ind i Loven. Skoleloven kender i og for sig ikke Forskoleinstitutionen i Købstæderne, og det vilde derfor se lidt underligt ud, om der her indførtes Bestemmelser om saadanne Forskolelærerinder i Købstæderne. Og paa den anden Side kan det siges, at gaar man ud fra, at der kan være Forskolelærerinder i en Købstad, er det overflødigt at sige i denne Lov, at saa skal en saadan Forskolelærerinde have det samme Løntillæg fra Staten som enhver anden Forskolelærerinde. Det er saadan, at i en enkelt Købstad er der ansat nogle Forskolelærerinder, og naar nu efter den ny Lønningslov Skoleplanen for denne Købstad forelægges Ministeriet, vil dette selvfølgelig paase, — om dette i mindste Maade skulde være nødvendigt, — at de der ansatte Forskolelærerinder i Henseende til Statens Lønningstillæg blive behandlede ganske som enhver anden Forskolelærerinde.

Den ærede Ordfører for Udvalget omtalte i øvrigt i Gaar ogsaa Forskolelærerinderne. Det er — det skal jeg indrømme — vanskeligt at modsige Paastanden om, at mange Forskolelærerinder ude omkring i Landet ere overbebyrdede, eftersom der kan paalægges dem et ubestemt Antal Timer ud over de 36. Ud over disse er der nemlig Gymnastik og Læg med Børnene i Forskolen, Haandgerning med Pigerne i Forskolen, og dernæst paalægges der hende ofte Haandgerning med Pigerne i Hovedskolen og undertiden tillige Haandgerning med Pigerne i endnu en Hovedskole i Sognet. Alene Sogneraadens frivillige Hensyntagen er for Tiden Garanti for, at Forskolelærerinderne ikke paa denne Maade blive overbebyrdede. Efter Loven maa man antage, at der kan paalægges Forskolelærerinden Haandgerning i een Hovedskole, men allerede herved kan det ugentlige Timetal blive ret urimeligt stort, da der ofte, som det viser sig, drives megen Haandgerning omkring i Landets Skoler. Og man maa ogsaa, selv om hun frivillig ønsker det, sikre sig, at hun ikke med sin Villie bliver overbebyrdet. Hvis man havde holdt sig til Forskolens Bestemmelse efter Loven, vilde der aldrig være blevet Tale om Overbebyrdelse for disse Lærerinder. Thi Forskolelærerinderne have kun at yde de sædvanlige 6 Timer daglig plus Gymnastik og Læg i ubestemt Omfang, og det er vel nærmest en halv Times Tid om Dagen eller saa i den gode Aarstid. Haandgerning skal efter Loven slet ikke drives i Forskolen. Det vil derfor vistnok være rigtigt, at Ministeriet, saaledes som det